

Guds, alle de Midler, som den katolste Kirke havde opsparet. Deri mente man at have mere end tilstrækkeligt til at imødekomme Kirkens Behov. Det vilde der ogsaa have været, hvis man ikke havde kastet disse Midler bort til uvedkommende Djemed. Ved Chr. V.s Lov gif man ud fra, at der var tilstrækkeligt, og at man ikke behøvede at paaligne Skat, derfor er der ikke Spor deraf i Chr. V.s Lov. Det kan være, at Tiderne have forandret sig, saa det er nødvendigt at oprette ny Kirker og anstætte ny Præster, men saa siger jeg, at Kirkebestyrelsen maa erkende, at det er et Lovgivningsanliggende, angaaende hvilket man maa henvende sig til Rigsdagen. Jeg kan naturligvis forstaa, at den ærede Minister vil være ganske vel tilfreds ved at faa denne Lov for Kjøbenhavns Vedkommende, saa er den Sorg sluttet. Men derved er han ikke kommet ud over Bamselighederne for Landets og Købstædernes Vedkommende, og der begaas en Uretfærdighed over for Kjøbenhavnerne, naar de ved Lovng skulle paalægges Bidrag til ny Kirker, som Befolkningen i det øvrige Land er fri for. Det er det, jeg har tilladt mig at protestere mod, og derfor anbefaler jeg ærede Medlemmer at stemme for mit Vndringsforslag.

Madsen-Mygdal: Jeg skal ikke komme ind paa den Børgelse, der for Tiden er oppe i Anledning af de ny Kirker her i Kjøbenhavn, det Spørgsmaal ligger jo ikke for her. Jeg har kun ønsket at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af min Afstemning. — Jeg kan være enig med det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) i, at der mangler faste Lovregler til Paaligning af Bidrag som de her omhandlede. Uden at jeg i øvrigt skal komme ind paa den juridiske Side af Sagen, hvortil jeg mangler den fornødne Sagkundskab, skønner jeg dog ikke rettere, end at det er gældende Ret for Djeblikket og ogsaa i Overensstemmelse med lang Praksis, at der lignes Bidrag paa Behoerne i Kjøbenhavn i den her omhandlede Retning. Maa jeg blot faa Lov til at nævne Bl. af 18de Juli 1834, hvor der bestemmes, at en Hovedreparation af Garnisons Kirke samt Afviklingen af en Gæld ved samme Kirke skal paalignes i Overensstemmelse med Bl. 21de September 1814 om Eigning af Præstepenge, Degnepenge og Klokkerpenge. Jeg skal endvidere minde om Bl. af 2den Februar 1859, hvor det bestemmes, at Udgifterne til et Taarn paa Vor Frelser's Kirke skal lignes paa samme Maade. Endelig skal jeg nævne L. 19de Januar 1863, som bestemmer, at en Gæld, som So-

hanneskirken havde paa 50,000 Kr., og som var forårsaget alene ved Johanneskirken's Opførelse, skulde afvikles paa samme Maade ved Eigning i Overensstemmelse med de gamle Regler fra 1814 om Paaligning af Præstepenge. Endvidere skal jeg minde om, at en hel Del ældre Gældsforpligtelser for forskellige Kjøbenhavnske Kirkers Vedkommende netop stamme fra Kirkebygning, og at disse ældre Gældsforpligtelser ere afviklede dels i Henhold til ældre Bestemmelser og dels i Henhold til Lov af 1ste April 1888. — Endelig skal jeg ogsaa henvise til, at Loven af 1ste April 1888 helt er bleven til paa Foranledning af Folketingets Finansudvalg. I Rigsdagssamlingen 1886—87 forelaa der et Forslag paa Finansloven, om et Bidrag af 60,000 Kr. til en ny Kirke paa Nørrebro. Folketingets Finansudvalg tilraadede at gaa ind paa dette Bidrag paa Betingelse af, at der ikke maatte lignes noget særskilt Beløb paa vedkommende Sognemenighed, man ønskede, at Paaligningen herefter skulde finde Sted for Kjøbenhavns Sognemenigheder under eet. Dette Forhold gav Anledning til, at vi Mæret efter fik denne Lov af 1ste April 1888, som altsaa bestemmer, at disse Eigninger paa de enkelte Sognemenigheder skulle ophøre, men at der for Fremtiden skal lignes under eet paa de Kjøbenhavnske Sognemenigheder ogsaa til ny Kirkers Opførelse. Jeg kan derfor ikke skønne rettere, end at det er i Overensstemmelse med den gældende Ret og Hjemmel, og jeg kan endvidere ikke i dette Djeblik finde nogen Grund til at fravige denne gamle Praksis og denne gældende Regel. Ganste vist ved jeg meget vel, at der paa Landet ikke lignes Bidrag til ny Kirkers Opførelse; men vi kende dog paa Landet en meget stor Byrde, som paahviler Landbefolkningen, netop i Anledning af Kirkers Bygning og deres Bedligeholdelse, nemlig Kirketienden. Jeg ved ikke rettere, end at der her er et Forhold, som er analogt med Præstetienden paa Landet og Præstepengene i Kjøbenhavn og Købstæderne. Paa Landet har Præsten jo sin væsentligste Lønning gennem Præstetienden; men her i Kjøbenhavn og i Købstæderne maa der betales Præste-, Degne- og Klokkerpenge. Jeg er ikke saa lyndig i juridiske Sager; men jeg har nogen Grund til at tro, at det er noget, som staar i Forhold til hinanden. Ligeledes mener jeg, at denne Eigning, som gennem Praksis har fundet Sted til ny Kirker i en lang Række Aar, ogsaa har nogen Sammenhæng med Tiendebyrden paa Landet. Jeg maa derfor udtale, at jeg er i det Tilfælde ikke at kunne stemme for det Vndringsforslag, der gaar ud paa, at i § 1, 2den Linie,